Křesťanská mezinárodní solidarita

CSI
Christian Solidarity International

Číslo 1/ 2014

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 23

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

www.csi-cr.cz

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

Na začátku roku Vám děkuji za Vaše dary, za Vaši solidaritu s pronásledovanými. Díky Vaší štědrosti o trpících nejen informujeme, ale především můžeme posílat finanční prostředky tam, kde zmírňují alespoň ta největší utrpení. V loňském roce se Křesťanská mezinárodní solidarita angažovala především v Súdánu, Sýrii, Iráku, Egyptě, Nigérii, Pákistánu a Indii, Také chci poděkovat všem, kteří mi během minulého roku vydatně pomáhali. Jde hlavně o rodinné příslušníky a přátele.

Nyní k obsahu tohoto čísla. Předkládáme Vám dopis otce Jose Palelyho ze saleziánské misie v indickém svazovém státě Manipur. Misie, kterou založil otec Jan Med a kterou česká pobočka CSI mnoho let podporuje, rozšiřuje stále svou činnost. V roce 2014 jsme díky Vašim darům přispěli částkou 600 000 Kč.

V loňském roce CSI osvobodila dalších 1900 lidí z otroctví v severním Súdánu. Přinášíme vám exkluzivní rozhovor se súdánským Arabem Salehem (jméno je změněno). Muslim Saleh objasňuje, jakým způsobem postupuje při vyhledávání a vykupování otroků, a také o dopravování osvobozených otroků do bezpečí v Jižním Súdánu. CSI bude v osvobozování otroků pokračovat i v letošním roce, neboť na severu v Súdánu zůstávají ještě desetitisíce zotročených křesťanů. Stále tedy platí, že za 160 dolarů z Vašich štědrých darů je CSI schopna osvobodit otroka a pomoci mu se začátkem života na svobodě.

Opakovaně informujeme o poměrech ve zločineckém stalinistickém režimu KLDR. V čínských médiích se objevily nepotvrzené zprávy o způsobu popravy vysokých představitelů KLDR, kteří se znelíbili vůdci Kim Čong Unov. Doufejme, že čínská média tím připravují půdu pro omezení hanebného sponzorování KLDR ze strany Číny. Doufejme, že KLDR přijde o čínskou podporu a režim se zhroutí. Každý slušný Číňan se přece musí stydět, za svou zemi, která podporuje takové zlo, jakým režim KLDR je!

V několika textech se zabýváme tragickou situací křesťanů na Blízkém a Středním východě. Situací, kterou britská ministryně pro náboženství Baroness Varsí (muslimka) označila za globální krizi. Rozvrat na Blízkém východě totiž nepolevuje a naopak se šíří, nejnověji se stupňuje v Iráku, který znovu upadá do spirály násilí. Křesťané, kteří uprchli po pádu Saddáma Husajna do Sýrie a kteří se po vypuknutí občanské války v Sýrii opět začali vracet do Iráku, se opět ocitli na nebezpečné půdě sektářského násilí. Také Papež František se nechce smířit s představou Blízkého a Středního východu bez křesťanů a volá po důstojném životě pro náboženské menšiny v oblasti.: *„Nepodvolíme se myšlence, že by Blízký východ byl bez křesťanů, kteří tam dva tisíce let vyznávají Ježíšovo jméno, plně integrováni jakožto občané do sociálního, kulturního a náboženského života národů, do nichž patří.“*

V roce 2014 bude CSI dál usilovat o zachování křesťanské menšiny na Blízkém a Středním východě.

V letošním prvním čísle Vám opět posíláme doklad pro daňové účely.

Všem, kteří pomáháte pronásledovaným křesťanům modlitbou, odesláním protestního lístku a nebo peněžitým darem, velice děkuji. Děkuji, že nejste lhostejní. Přeji Vám požehnaný rok 2014!

Ing*. Monika Kahancová*

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděčni za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

Dopis otce Palelyho z indické misie podporované českou pobočkou CSI

Drazí přátelé,
posílám Vám krátkou zprávu a fotografie ze dvou středisek, která spravujeme.

V současnosti poskytujeme stipendium 294 studentům ve 21 střediscích v Manipuru a také máme několik učitelů v Nagalandu a Assamu. Dětí, které nemohou chodit do školy z finančních důvodů je mnoho. Naše studenty vybíráme podle jejich inteligence a chudoby rodiny. Přednost mají děti nemocných rodičů a sirotci. Výsledky těchto dětí sledujeme. Otec Samuel navštěvuje střediska nejméně třikrát ročně a je s těmito dětmi v kontaktu.

Škola v Awangkhul

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“
sv. František z Assisi

Studentky ze Senapati

Protože letos (2013) stouply náklady na bydlení, museli jsme zvýšit náš příspěvek na stipendia, a tak jsme nemohli přijmout nové studenty. Přestože počet studentů klesl, finanční podporu jsme navýšili. Otec Samuel plánuje vizitaci školních center na únor. V únoru je pěkně a silnice, které jsou v období dešťů nesjízdné jsou v lepším stavu. Chystá se vybrat nové studenty s ohledem na jejich schopnosti a rodinnou situaci.

Díky této službě cítíme přítomnost Otce Jana Meda u nás na severu Východní Indie. (Jan Med byl 70 let saleziánským misionářem v Indii, zemřel 25.1.2011) Děti i dospělí v této oblasti vzpomínají na otce Meda a on se stává legendou. Saleziáni v provincii Dimapur a obyvatelé v této oblasti jsou značně vděční za různou podporu pro pokračování díla J. Meda.

Studentský hostel sv. Moniky v Maram je těsně před dokončením. Tato stavba ukazuje, co dokázaly dary a podpora CSI- CR.

Děkuji vám velmi pěkně.

S přáním šťastného adventu a láskyplnými modlitbami Vás srdečně zdraví

Jose Palely

Arab, který vyvádí otroky na svobodu

V roce 1989 se pučem dostal v Súdánu k moci Omer al-Bashir. Ten změnil nekonečnou válku proti křesťanům na jihu země v džihád, čímž narostl počet obětí na dva miliony. Mnozí byli odvlečeni do otroctví a dodnes je jich několik desítek tisíc drženo v severním Súdánu v otroctví. V roce 1995 začala naše organizace CSI s repatriací zotročených mužů, žen a dětí. Na základě protestů OSN a světové veřejnosti utlumil Chartúm hon na otroky a o dva roky později uzavřel mírovou dohodu s prozatímní vládou jižní provincie. 9. července 2011 byl Jižní Súdán, vlast zotročených, prohlášen nezávislým africkým státem.

Saleh (jméno změněno) – 49 let - muslim ze Súdánu dovedl ve službách CSI už desetitisíce zotročených Dinků (převážně křesťanský kmen ze současného Jižního Súdánu) na svobodu. V rozhovoru pro CSI hovoří o své nebezpečné práci.

CSI: Kdy jste se zapojil do výkupu a převádění otroků?

Saleh: V roce 1991 podepsal arabský výbor kmenových starších z Meiram (Súdán) a skupina náčelníků Dinků z Warawaru (nyní Jižní Súdán) místní mírovou dohodu, která otevřela trh ve Warawaru arabským prodejcům. Byl jsem jedním z těch prodejců. Během občanské války jsem propašoval kozy ze severu na jih. Lidé si všimli, že se mi podařilo přivést přes hranice kozy. Dinkové nám řekli, že mnoho jejich lidí bylo odvlečeno na sever a ptali se nás, jestli bychom je mohli přivést zpět výměnou za krávu nebo kozu. Přemýšleli jsme, co se dá udělat. Mému nejstaršímu bratrovi se nakonec podařilo vrátit 15 otroků. Lidé na jihu byli velmi spokojeni a řekli o tom Paulu Malongovi, místnímu veliteli rebelů na jihu Súdánu (SPLA). Ten požádal CSI o spolupráci. Společně s bratrem jsme převáděli bývalé otroky zpět na jih a vraceli se se zbožím, po kterém byla na severu poptávka. Činnost jsme rozšířili poté, co se do věci vložila CSI.

Jak probíhá osvobozování otroků?

Máme výbor, který se snaží vypátrat otroky v Súdánu. S místními šejky jsme uzavřeli dohodu. Otrokářům dodáme očkovací látky pro jejich dobytek, a oni na oplátku propustí své otroky. Osvobozené otroky soustřeďujeme po malých skupinkách na tajné shromažďovací místo. Společně se pak vydáme na cestu na jih.

Stává se, že otroci uniknou svým vlastníkům a že se připojí k vaší skupině?

Ano, to se někdy stává. Často otrokáři pustí ty otroky, které již na práci nepotřebují. Když ale uteče zdravý a potřebný otrok a hledá u nás ochranu, snaží se ho jeho majitel získat zpět násilím. To je důvod, proč se snažím, aby se uprchlí otroci dostali na jih co nejdříve.

Jak se vypořádáte s otrokáři, kteří odmítají uvolnit své otroky?

Snažíme se je získat za každou cenu. Náš výbor spolupracuje se šejky, se kterými máme dohodu. Ti nabídnou výměnou vlastního otroka. Obvykle jejich váhání zlomí dvojitá dávka vakcíny. Někdy šejkové přivedou otroky od jejich pánů násilím.

Spolupracujete s policií?

Ne, úřady a policii nikdy nezapojujeme. Policisti by nám nepomohli, naopak by nás potrestali a neosvobodili bychom žádného otroka. Stáda, u kterých otroci musí pracovat, jsou hlídána ozbrojenými muži. Ti nedovolí, aby policie osvobodila otroky silou.

Jak probíhá cesta na jih?

Se všemi osvobozenými otroky jdeme přes tři mezistanice na jih. Na každé stanici zůstáváme po dobu jednoho týdne. Ve vzdálenosti dvanáct hodin od hranic oznámíme našemu partnerovi na jihu, že se blížíme. Následující noc pak pod rouškou tmy překročíme hranice.

Stává se, že lidé cestou na jih umírají?

Ano, mnozí jsou tak nemocní a slabí, že umřou. Pokud někdo nemůže jít, naložíme ho na povoz tažený oslem. Je-li někdo tak nemocný, že nemůže cestovat dál, necháme ho v jedné z našich průběžných stanic na severu, kde se může léčit a odpočívat před další cestou.

Jakým rizikům jste vystaven ve své práci?

Jsou dvě hlavní rizika - súdánská vláda a ozbrojení zločinci. Před dvěma měsíci jsme potkali na sever od hranic skupinu ozbrojených banditů. Byli jsme ve velkém nebezpečí. Ale skutečný strach máme z vlády. Když narazíme na bandity, můžeme s nimi jednat, ale pokud mě najde vláda, budu zatčen. Nemůžeme s osvobozenými otroky překročit hranici, jen tak, že jednoduše přejdeme na druhou stranu. Musíme jít pokaždé jinou, nepřímou cestou, abychom se vyhnuli odhalení. Proto vždy trvá cesta déle. Když se pak vracím do Súdánu, potřebuji doprovod jihosúdánců, jinak bych měl jako Súdánec problémy s jihosúdánskou armádou.

Proč vás chce vláda zadržet?

Vláda popírá existenci otroctví v Súdánu. Moje činnost je proto pro vládu nepřijatelná.

Hledá vás vláda?

Ano. Mám příbuzné, kteří pracují pro vládu a ti mě varovali, že budu zatčen, pokud mě najdou. V roce 2011 přišli policisté do mého rodného města. Někdo mě udal. Byl jsem na cestách v Jižním Súdánu. Zatkli tedy mou matku a pět měsíců ji věznili a mučili v Chartúmu. Chtěli získat informace o mně. Propustili ji ochrnutou na polovinu těla a brzy po propuštění zemřela. To je ta nejhorší věc, která se mi kdy stala: byl jsem zodpovědný za svou matku a ona zemřela kvůli mé práci.

Ví vaše rodina o vaší práci?

Ne, moje práce je tajná. Mám ženu a čtyři děti, ale nemohu vyprávět o své práci ani rodině ani přátelům. Ví jen to, že jsem obchodník.

Co si vy osobně myslíte o otroctví?

Jedna věc je jistá - pokud se režim v Súdánu výrazně nezmění, nezmizí ani otroctví.

Můžete vy a další převaděči otroků navrátit zpět všechny zotročené během občanské války 1983-2005?

Ano. Pokud pracují u dobytka, můžeme je vrátit. Dokonce bychom je mohli začít přivádět zpět ve větších skupinách. Tři sta osob najednou, místo současných dvou set.

Kolik je v Súdánu ještě otroků?

Je jich velmi mnoho. Na péči o stádo se 100 kravami potřebujete čtyři otroky. Rodina v Súdánu může mít až 10 000 krav. Dále tam jsou otroci, kteří pracují na farmách nebo na jiných místech. V Súdánu je také mnoho oblastí, kde jsme ještě nikdy nebyli.

Budete pokračovat?

Ano. Víme, jak osvobodit otroky. Osvobozování otroků je humanitární práce a to je dobrá práce. Pro člověka je dobré být svobodný. Jsme velmi rádi, že jihosúdánská vláda vítá naši práci. Jsme ale velmi nespokojeni se súdánskou vládou. Už jsem zažil pro svou práci mnoho utrpení. Ale já to nevzdám - ztratil jsem příliš mnoho, abych to nyní vzdal.

Chcete něco sdělit lidem v Americe a Evropě?

Prosím, pomozte nám osvobodit tyto lidi z otroctví. Chceme, aby každý z nich byl opět svobodný.

Až doposud osvobodila Mezinárodní křesťanská solidarita v Súdánu více než 100000 otroků. Mnozí byli křesťané, kteří byli během zotročení násilně islamizováni.

Příběh jednoho osvobozeného křesťana

Přinášíme vám svědectví otroka Wiliama Deng Akol Ancien osvobozeného v září loňského roku.

Je mi 42 let a mluvím prakticky jen arabsky. Jako otrok jsem byl pojmenován Abdullah (allahův otrok). Teď jsem se s tímto jménem navždy rozloučil. Do svého odvlečení v roce 1993 jsem žil ve vesnici Kajik. Stejně jako můj otec Simon jsem byl křesťan s křestním jménem William. V mládí jsem pomáhal otci na jeho farmě a ve dvaceti jsem začal obchodovat s cukrem. Na přepad si pamatuji velmi dobře. Do naší vesnice vpadlo mnoho arabských jezdců na koních, byli v uniformách a měli samopaly. Na vlastní oči jsem

viděl jak zabili 14 vesničanů, mezi nimi čtyři děvčata, která se bránila znásilnění, další při pokusu o útěk. Byli jsme pevně svázáni provazem a přinuceni pochodovat bosky na sever. Cesta trvala tři týdny.

Ve městě Meiram si mne s několika dalšími vybral Arab Isaac Adam Helu a odvedl nás do své vesnice Makhrengka. Musel jsem pást jeho dobytek. Když se jednou nevrátilo deset krav včas domů, svázal mě, uřezal mi část mého pravého ucha a nechal mne tři dny bez jídla ležet na zemi. Čtvrtý den jsem dostal prosnou kaši plnou špíny. Kadija, jedna z Adamových žen, byla naproti tomu přátelská. Když nebyl Adam doma, dělila se s námi sedmi otroky o své jídlo. Nikdo se nedověděl, že mám křesťanské jméno William. Církev, říkal mi Adam, je jen pro špinavé kuffary (nevěřící). Musel jsem říkat „Allahu Akbar" a před modlením si umít obličej, ruce i nohy. Nechtěl jsem to dělat, ale po dvou dnech hladovění jsem přestal odporovat. Chodil jsem také do školy koránu, kde mne učitel Aneel Badawi naučil arabské písmo.

Ptali jsme se Williama, jestli se stal muslimem. „Ne" řekl bez hněvu: „islámu mám dost. Děkuji Bohu zato, že vás poslal mne vysvobodit. Kéž vám dá sílu, abyste mohli dovést domů ty, kteří ještě jsou zotročeni na severu."

CSI
Christian Solidarity International
Křesťanská mezinárodní solidarita

Indie – Přes zjevnou nevinu doživotní vězení

Sedm křesťanů bylo odsouzeno k doživotnímu trestu, protože měli v srpnu roku 2008 zabít věhlasného hinduistického vůdce. Uvedené důkazy i výpovědi svědků jsou nepřesvědčivé. Navíc se již v roce 2008 k vraždě přiznala skupina povstalců.

3. října 2013 byla ve spolkovém státě Orisa odsouzena na doživotí skupina sedmi křesťanů ve věku mezi 31 a 42 lety. Všichni jsou otcové mnohačetných rodin s malými dětmi. Rodiny jsou bez otců už více než 5 let. Odsouzení křesťané - Bijay Kumar Sunseth, Gornath Chalanseth, Budhadeb Nayak, Bhaskar Sunamajhi, Durjo Sunamajhi, Munda Badmajhi a Sanatan Badmajhi – opakují neustále, že jsou nevinní a že byli zatčeni na základě pomluvy – marně.

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

27 Kč

Dr. Senayangba Chubatoshi Jamir
Bhubaneswar, 751008
Raj Bhavan, Odisha
India

Údajný zločin: vražda

Křesťané byli odsouzeni za vraždu 80 letého Swami (Hindu-Guru) Laxamananda Saraswatiho. Ten byl 23. srpna 2008 spolu se svými čtyřmi následovníky zabit v okrese Kandhamal, spolkový stát Orisa. Swami patřil k vedení nacionálně extrémistické hinduistické skupiny Vishwa Hindu Parishad. Tato skupina obžalovala křesťany.

25. srpna byl zahájen rozsáhlý pogrom, o kterém jsme už dříve rozsáhle referovali, poněvadž CSI se aktivně zapojila do pomoci postiženým. Ve 415 vesnicích byly vypleněny a vypáleny tisíce domů a téměř 300 kostelů. Více než 50000 lidí přišlo o střechu nad hlavou.

Stručně řečeno, z obětí se stali viníky. Přestože se k vraždě přiznala už v roce 2008 skupina maoistických povstalců, soudy vynesly pod tlakem ve státě Orisa vládnoucích extrémistů rozsudek, který je velkým zklamáním. Policie i úřady naopak váhavě a s otálením potrestaly velmi mírnými tresty jen pár účastníků pogromů.

Chatrné důkazy proti obviněným zdůvodnil soudce vysokou profesionalitou obviněných! Připojte se k protestům CSI, která už tři roky pomáhá křesťanům postiženým pogromy a jejich indickým představeným. Žádejte podpisem přiloženého protestního lístku propuštění vězňů.

Papež požaduje respektování práva na důstojný život

Vatikán. Papež František 21.11.2013 přijal na zvláštní audienci jedenáct nejvyšších představitelů východních katolických ritů, kteří se v Římě účastní zasedání Kongregace pro východní církve a v neděli budou společně s římským biskupem sloužit eucharistickou liturgii ze slavnosti Krista Krále, kterou vyvrcholí Rok víry. Jde o šest východních katolických patriarchů (maronitského, koptského, melchitského, syrského, chaldejského, arménského), latinského patriarchu Jeruzaléma a čtyři vyšší arcibiskupy

Your Excellency,
On October 3, 2013, the Christians Bijay Kumar Sunseth, Gornath Chalanseth, Budhadeb Nayak, Bhaskar Sunamajhi, Durjo Sunamajhi, Munda Badmajhi, and Sanatan Badmajhi were sentenced to life imprisonment for their alleged involvement in the murder of the Hindu leader Swami Laxamananda Saraswati.

However, they all repeatedly testified that they are innocent and are being framed. The evidence against the Christians is weak and the reasoning adopted by the Additional Sessions Judge in Phulbani is unjustified and untenable.
We urge your office to call for the records in this case, examine the evidence laid against the Christians and assure that they get a free and fair trial.
Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum) Signature (podpis)

Sedm křesťanů bylo odsouzeno k doživotnímu vězení za údajnou vraždu Hindi guru Swamiho. Odsouzení stále dokazovali svou nevinu a falešnost obviněni. Svědectví proti nim je slabé a soudcem vynesený rozsudek je nespravedlivý a neudržitelný. Žádáme o revizi případu odsouzených křesťanů a jejich osvobození.

(syrsko-malabarského, rumunského, syrsko-malankarského a ukrajinského). Petrův nástupce v promluvě k nim vyjádřil hlubokou úctu, kterou chová k duchovnímu pokladu křesťanského východu a připomněl slova „milovaného Benedikta XVI.“, který v posynodální exhortaci o církvi na Blízkém východě označil hlavy místních církví za „bdělé ochránce společenství a služebníky církevní jednoty“, jejímž přirozeným a plným výrazem je „trvalá jednota s římským biskupem“. Po zvláštním setkání s patriarchy pak Petrův nástupce přijal členy zmíněné Kongregace pro východní církve. V promluvě k nim prohlásil, že „si nepřipouští myšlenku na to, že Blízký východ bude bez křesťanů“. Každý katolík, řekl v této souvislosti, „dluží uznání těm církvím, které v tomto regionu žijí“. Papež vyzval k pokračující modlitbě za mír v této oblasti zvláště v Sýrii a Svaté zemi.

„Římský biskup si nedopřeje pokoj, dokud budou muži a ženy jakéhokoli kraje zraňováni ve své důstojnosti, zbaveni nezbytných prostředků k životu, okrádáni o budoucnost, donuceni žít v podmínkách uprchlíků a uteženců. Dnes spolu s pastýři východních církví vznášíme výzvu, aby bylo respektováno právo všech na důstojný život a na svobodné vyznávání vlastní víry. Nepodvolíme se myšlence, že by Blízký východ byl bez křesťanů, kteří tam dva tisíce let vyznávají Ježíšovo jméno, plně integrováni jakožto občané do sociálního, kulturního a náboženského života národů, do nichž patří.“

Od Blízkovýchodních křesťanů, řekl dále

papež, se můžeme mimo jiné učit trpělivosti a vytrvalosti v každodenním životě, vyznačujícím se námahou, ekumenickým duchem a mezináboženským dialogem. Zeměpisný, historický a kulturní kontext, ve kterém dlouhá staletí žijí, z nich učinil přirozené mluvčí dialogu s jinými křesťanskými vyznáními a odlišnými náboženstvími. Papež pak mluvil nejenom o křesťanech, ale o všech národech Blízkého východu, zejména maličkých, slabých a trpících:

„*Bolest nejmenších a nejslabších, mlčení obětí kladou naléhavou otázku: »Jak pokročila noc?«* (Iz 21,11). Bděme jako biblická hvězda v jistotě, že Pán nás nezbaví své pomoci. Obracím se tedy k celé církvi s výzvou k modlitbě, která dokáže vymoci na milosrdném Božím srdci smíření a pokoj. Modlitba odzbrojuje nevědomost a rodí dialog tam, kde je otevřený konflikt. Bude-li upřímná a vytrvalá, uschopní náš mírný a tichý hlas k tomu, aby byl vyslyšen také zodpovědnými státními představiteli."

Jižní Súdán: Církev buduje školství

V Jubě byl položen základní kámen Katolické univerzity Jižního Súdánu. Položil ho Mons. Eduardo Hilboro Kussala, biskup diecéze Taambura – Yambio a předseda komise pro vzdělání súdánské biskupské konference. Mons. Kussala řekl, že do tohoto kamene je vepsána silná naděje v budoucnost této instituce a vize Jižního Súdánu.

Zdůraznil, že tento nový institut přispěje k akademickému rozvoji země. Mons. Paolino Lukudu Loro, arcibiskup Juby, k tomu řekl, že pro církev je vzdělání součástí jejího povolání k evangelizaci a lidskému rozvoji.

Náměstek ministra školství Bol Makueng poděkoval církvi, že otevřela první školy v Jižním Súdánu, což byl základ pro osvobození země, a slíbil vládní pomoc univerzitě. Jižní Súdán se osamostatnil v červenci 2011 a čelí řadě problémů, mezi něž patří nedostatečná infrastruktura a nedostatek vzdělávacích institucí.

Zdroj: Fides

Egypt: Čtyři pohřby místo svatby

20. října 2013 byli zastřeleni čtyři křesťané (z toho dvě malé dívky) v průběhu jedné ze tří svateb pořádané ten den v koptském kostele Panny Marie v káhirské čtvrti Warraq. Dalších 18 osob utrpělo zranění.

Dva maskovaní muži na motocyklu zahájili střelbu do zástupu shromážděného před kostelem. Pětasedmdesátiletý Fahmy Azer Abúd ztratil v jediném okamžiku dvě vnučky ve věku osmi a dvanácti let, syna a manželčinu sestru Camilii Attiyu, matku ženicha. Mezi osmnácti zraněnými měl sedm příbuzných.

Zranění svatebčané (někteří se nacházeli v kritickém stavu) byli převezeni do místních státních nemocnic. V úterý se terénní pracovník Hlasu mučedníků snažil vyjednat přemístění několika z nich do soukromé křesťanské nemocnice, kde by se jim dostalo lepší péče, když se do případu nečekaně

vložil jistý armádní představitel a nařídil převoz zraněných křesťanů do specializované vojenské nemocnice, ve které jim veškerou péči uhradí armáda.

„Byli jsme doslova šokováni, protože to bylo poprvé, kdy se nějaký představitel režimu rozhodl postarat o pronásledované křesťany!“ poznamenal pracovník Hlasu mučedníků k nečekanému vývoji událostí.

Společně s touto dobrou zprávou nám náš spolupracovník poslal také jednu modlitební žádost: prosí o modlitby za tříletého Philobateera, který se nachází v ohrožení života. Rodina již o jedno dítě přišla – Philobateer je mladším bratrem osmileté dívky zabité při útoku. Chlapcova matka byla se zraněními hospitalizována.

V následujících dnech za oběti truchlily tisíce koptských křesťanů. Mnozí se obávají dalších akcí muslimských vzbouřenců. Jedná se o zatím poslední incident ze série brutálních útoků na křesťany, zahájených 14. srpna.

Zvýšenému výskytu útoků na koptské křesťany bezprostředně předcházelo sesazení prezidenta Muhammada Mursího egyptskou armádou. Členové Muslimského bratrstva viní z Mursího svržení státní orgány i křesťany. V srpnu vládní jednotky zasahovaly proti dvěma táborům příznivců Mursího v Káhiře. Zásahy vyprovokovaly vlnu útoků, při kterých bylo zničeno nejméně 30 kostelů a více než 120 provozoven křesťanských firem, soukromých domů a automobilů.

Spolupracovníci Hlasu mučedníků sestavili neúplný seznam kostelů a budov křesťanských institucí, které se ve zmíněném krátkém období staly terčem útoků. Islamisté na celé řadě míst v Egyptě připravili o život 651 muslimů i křesťanů a dalším čtyřem tisícům lidí způsobili zranění.

Zdroj: www.persecution.com

Uprchlíci svědčí o hrůzách života v Severní Koreji

V týdnu od 7. do 12. října svědčilo několik prominentních uprchlíků ze Severní Koreje před britským parlamentem o hrůzách života v „poustevnickém království“. Jejich příběhy o neuvěřitelných útrapách a útěku z nejzlověstnějšího státu světa pomohly Radě OSN pro lidská práva poprvé vytvořit záznam o zvěrstvech stále ještě páchaných komunistickou diktaturou. Ačkoli se o tom tato zpráva nezmiňuje, je třeba poznamenat, že Severní

Korea je také největším světovým pronásledovatelem křesťanů. Vlastnit Bibli je nezákonné a je znám případ minimálně jedné osoby, která byla v nedávných letech popravena za distribuci Biblí. Tisíce křesťanů se účastní bohoslužeb v naprostém utajení a další tisíce věřících jsou vězněny v prostředí, které patří k nejstrašnějším na zemi.

Tři severokorejští uprchlíci svědčili na jednání o lidských právech v Severní Koreji pořádaném parlamentní skupinou pro Severní Koreu. Toto jednání je jednou z řady akcí v rámci Týdne svobody pro Severní Koreu.

Jednání, které bylo přístupné veřejnosti, předsedal Lord Alton z Liverpoolu, předseda parlamentní skupiny pro Severní Koreu. Jako řečníci vystoupili: – Kim Young-soon, bývalá tanečnice souboru lidové armády, která strávila devět let v táboře pro politické vězně Yodok. Po absolvování Univerzity hudby a tance v Pchjongjangu vstoupila do armádního souboru a dosáhla hodnosti poručíka. Byla však zatčena, protože měla informace o osobním životě Kim Čong-ila. Na základě systému přisouzení viny blízkým osobám byli uvězněni i její rodiče a čtyři děti. Její rodiče a nejstarší syn zemřeli ve vězení na podvýživu. Jí se podařilo v roce 2001 uprchnout a roku 2003 se dostala do Jižní Koreje.

Jo Jin-Hye, která uprchla ze Severní Koreje v roce 2006 ve věku 19 let. Roku 2008 se dostala do Spojených států a v roce 2012 založila organizaci Severní Korea v USA (NKUS). V únoru 2013 svědčila v Kongresu Spojených států o čínské politice nucené repatriace severokorejských uprchlíků.

Kim Joo-il je generální sekretář Společnosti Severokorejců ve Velké Británii, ředitel Democratisation Broadcasting System, zakladatel Free NK, novin zabývajících se severokorejskou problematikou, a evropský dopisovatel korejského oddělení Rádia svobodná Asie. Do Velké Británie přišel jako uprchlík v roce 2007 poté, co sloužil v severokorejské armádě, kde dosáhl hodnosti kapitána.

Cílem Evropského Týdne pro Severní Koreu je zvýšit mezi Evropany povědomí o situaci v Severní Koreji. Kromě parlamentního jednání (8. října) se konala protestní akce před severokorejským velvyslanectvím v Londýně (7. října), byl promítán film a otevřena výstava fotografií v Amnesty International UK a zahájeno North Korean Refugees Solidarity Worl dwide.

Zdroj: RV

Pronásledování křesťanů je globální krize

Pronásledování křesťanů je globální krize. Prohlásila Baroness Warsi, ministryně pro náboženství Velké Británie.

Listopad 2013: Ministryně pro náboženství Velké Británie, muslimka Baroness Warsi se vyslovila proti pronásledování křesťanů. Jde o závažné téma, o kterém se roky nemluvilo a bylo ignorováno. Také umírnění muslimové riskují svoji bezpečnost, když se vyjadřují proti islámskému extrémizmu a odsuzují násilné činy proti křesťanům a ostatním nemuslimům.

Při přednášce na Georgetown univerzitě ve Washingtonu 16. listopadu prohlásila první muslimská britská ministryně, že pronásledování křesťanů se stalo globální krizí, která vyžaduje mezinárodní odpověď. Prohlásila, že jde o "největší výzvu, které čelí toto mladé století".

Lady Warsi se zaměřila na vážnou situaci křesťanů na Středním východě, kde je vyhání z jejich vlasti ozbrojené násilí. Řekla: „Tato společenství žila v tomto regionu po staletí, v místech, kde se jejich víra zrodila. Teď jsou někteří považováni za nežádoucí."

Analýza problému

Lady Warsi hodnotí pronásledování křesťanů jako vážný a přesně popsaný problém, ale hodnocení tohoto problému je podle lady Warsi neúplné. Říká, že náboženství je nyní zlomovou linií, ve které můj spojenec i můj nepřítel není určován jen zeměpisně nebo politicky nebo barvou pleti, ale stále více náboženstvím. Lady Warsi identifikuje pachatele protikřesťanského násilí. Jde o řetězec počínající státem a pokračující přes militantní skupiny dokonce až ke členům vlastní rodiny. Dochází ke "kolektivnímu trestu", na základě propojení mnoha rozdílných případů, kdy osoba nebo skupina lidí je obviňována za akce jejich souvěrců, často kdekoliv jinde na světě.

Lady Warsi odkazuje na příklad sebevražedného útoku na kostel Všech svatých v Pákistánu - vůbec nejhorší útok v zemi proti křesťanům. Logika útočníka postupovala následovně - Amerika je křesťanský národ a útok na místní křesťany je tedy oprávněný. A skutečně - pákistánský Talibán, který se prohlásil odpovědným za útok, řekl, že bude pokračovat v napadání „cizinců" a nemuslimů, dokud USA nezastaví své útoky v severozápadních provinciích Pákistánu.

Podobnou odvetnou činnost proti křesťanům jsme mohli vidět kdekoliv – např. v Iráku po invazi USA v roce 2003. Iráčtí křesťané byli spojováni s vetřelci ze Západu a pro svou víru byli vystaveni nemilosrdným a brutálním útokům od islámských extremistů. Statisíce křesťanů byly donuceny uprchnout.

Tento „kolektivní trest" je nepochybně faktor a vedlejší efekt, který musí zvažovat západní státy, než podniknou intervenci do zemí se zranitelnou křesťanskou menšinou. Křesťané jsou často napadáni (především v zemích s muslimskou majoritou) ne ze msty, ale jen proto, že jsou křesťané. Toto napadání je často poháněno zvláštním výkladem islámu, který považuje křesťany a nemuslimy za nevěřící. Ti pak musí, v souladu se šarií, konvertovat k islámu nebo být vyloučeni, zabiti, nebo podřízeni jako občané druhé kategorie.

Můžeme to vidět na místech jako Nigerie, kde islamistická militantní skupina Boko Haram zabíjí křesťany v boji o zřízení islámského státu na severu země. Nebo v Somálsku, kde al-Sabaab slíbil, že vyčistí zemi od

křesťanů. Pátrá po konvertitech od islámu a zabíjí je.

Snahu prosadit tuto část islámské teologie podporují státy jako Saudská Arábie a Irán, tím že tvrdošíjně nutí tyto vybrané hodnoty každému občanu popírajíc jejich základní práva a svobody.

Řešení problému

Lady Warsi navrhuje ke zdolání problému protikřesťanské nenávisti vypořádat se s ideologií, která tuto nenávist motivuje. Ale (tak jako je to s každým problémem) nemáme-li úplnou diagnózu příčinných kořenů, nelze problém úplně vyřešit. Přestože diagnóza lady Warsi nejde dostatečně hluboko a ani nedává konečnou odpověď, přináší řadu konstruktivních bodů.

Ministryně rozpoznává, že zákony i jejich vymahatelnost jsou často nedostačující. V mnoha zemích sice proklamují a zaručují náboženskou svobodu, ale skutečnost je diametrálně jiná.

„Voláme-li po mezináboženské a světové snášenlivosti", říká lady Warsi: „ je třeba tento požadavek prosazovat na vice frontách:
Za prvé vyjasnit historii a přesvědčit lidi, kteří ji překrucují a např. se pokouší podávat křesťanství na Středním východě jako import ze Západu.

Za druhé ukazovat, že přítomnost jiných náboženství neohrožuje identitu a náboženství, ani stát a kulturu. V některých zemích s muslimskou majoritou se extrémisté zaměřují na minority, protože se domnívají, že tím posílí moc a vliv své islámské identity.

Za třetí ukazovat na výhody náboženské svobody. Poukazovat na souvislost mezi náboženskou svobodou a schopností společnosti prospívat sociálně, ekonomicky a politicky."

To jsou důležité úkoly, ale k jejich splnění schází (protože schází i v diagnose) konfrontace s tím typem islámské ideologie, která žene extrémisty ke skutkům násilí proti křesťanům a státy k omezování jejich práv. Pokud k ní nedojde, budou křesťané a ostatní nemuslimové dále trpět.

V letošním roce hodlá lady Warsi uspořádat mezinárodní summit, jehož cílem bude ukončení násilí proti křesťanům. Rádi bychom jí podpořili v její inciativě. Jsme ji mimořádně vděční, že se chopila tohoto vážného problému. Je důležité, že snahu o jeho řešení posunula na nejvyšší úroveň. Ale rádi bychom jí i dalším doporučili, aby se pokusili řešit problém od jeho základů. Je velmi složité se v této politicky korektní době střetávat s kontroverzním islámským učením, ale život křesťanů a budoucnost církve v kolébce křesťanství za to stojí.

Zdroj ICAN

Nigerie – útoky na křesťany

Útoky na křesťany muslimy kmene Fulani v severní a střední Nigérii se odehrávají téměř denně. Při posledním incidentu byly zabity 4 děti!

Večer 4/11 muslimové z kmene Fulani vyvraždili v Rantis ve spolkovém statě Plateau téměř celou rodinu. Střelec zabil 50 letého Joel Pam, jeho 40letou ženu Jemimah Pam a jejich dvě děti 4letého Josefa a 2 letého Jephtah. Jejich dcery, 15letá Alfa 10 letá Zuzana byly „jen" zraněny. Útoky jsou téměř na dennim pořádku a bezpečnostní orgány jim nedokážou zabránit.

V říjnu pastevci z kmene Fulani zabili 10 křesťanů ze tří vesnic.

Křesťanští věřící jsou se stoupající intenzitou napadáni muslimskými extrémisty ve státě Plateau, stejně i v Kaduně, Bauchi, Nasarawa a Benue. Pastevci z kmene Fulani jsou podporováni islamistickými extrémními skupinami. Ty chtějí získat převahu v převážně křesťanských oblastech, aby získali pastviny, zbraně a rozšířili islámské území.

Převzato ICAN

Luka Yohanna Kpagyang (35) byl zabit se svojí ženou a dvěma dcerami a rodiči

Turecko deportovalo 1 100 evropských džihádistů

Istambul - 2. prosince 2013 – Turecko deportovalo 1 100 evropských občanů, kteří přišli do Turecka, aby se připojili ke skupinám syrských islamistických povstalců. Džihádisty, kteří chtěli bojovat za podpory al -Kaidy proti Asadovu režimu odeslala zpátky do zemí odkud přišli, tedy převážně do Německa, Belgie, Francie a Holandska.

Turecko zatklo tyto evropské občany za pomoci Interpolu a německé policie. Během roku 2013 provedlo 41 takových operací. Zpráva uvádí, že v Sýrii bojuje ještě aspoň 1 500 evropských občanů v řadách zabijáků al-Kajdy. Turecko ostražitě sledujea podezřelé džihádisty a dělí se o informace s evropskými zeměmi a Interpolem. Země provedla za poslední tři roky 141 operací proti al-Kajdě a na ni napojeným skupinám. Zadržela 518 podezřelých a 217 z nich zatkla.

Zdroj: Z tureckého tisku ICAN

Vietnam: Kněží proti návrhu zákona omezujícího náboženskou svobodu

Listopad 2013: Být věřící je "právo, ne laskavost" prohlásili kněží v odpovědi k návrhu provinčního zákona zavádějícího nová omezení a překážky pro náboženský život. Nová pravidla jsou neužitečný nesmysl vyžadující po věřících, aby žádali povolení a autorizaci. Náboženská svoboda je základní podmínkou pro harmonický rozvoj.

Náboženská svoboda garantovaná ústavou a stávajícími zákony je právo nikoliv laskavost. Návrh zákona obsahuje nejen nepotřebné podrobnosti, ale vytváří mnohá omezení a překážky - upozorňují kněží z diecéze Bac Ninh v severním Vietnamu.

Tzv. opatření mají mnoho zvláštních bodů o spravování náboženských aktivit v oblasti Bac Ninh. Nová pravidla ve skutečnosti omezují práva duchovenstva a věřících. Diecéze Bac Ninh je značně rozsáhlá a žije v ní asi 120 000 katolíků, což je asi 1.54% obyvatelstva. Diecézní biskup, otec Cosma Huang Van Dat, je zároveň generálním sekretářem biskupské konference Vietnamu. Oficiální představitelé oblasti hodlají uvedená pravidla uvést v platnost. Duchovní se ohrazují, protože potřebná pravidla a zákony existující na celostátní úrovni jsou dostatečná.

Místo uplatňování stávajících zákonů a pravidel jsou náboženské organizace nuceny žádat o povolení jakékoliv náboženské akce, výuky kleriků, svěcení kněží a staveb nebo oprav církevních budov.

Zatímco se vietnamská společnost postupně demokratizuje, tato nová pravidla jsou evidentně krokem zpět. Umožňují úřadům trestat a pokutovat jakoukoliv běžnou náboženskou akci. „Taková opatření dávají úředníkům pravomoc omezovat práva, občanů na svobodu svědomí. Tedy omezovat ta práva, která by měli naopak hájit."

„Chceme opatření směřující ke skutečnému právnímu pokroku a zajišťující spokojenost občanů. Copak není právo na svobodné prožívání víry, bohoslužeb a duchovní růst věřících větším dobrem? Jenom když se toto podaří, dočká se společnost klidného a harmonického rozvoje."

Zdroj: Asia News

Sýrie: Křesťané zmasakrováni při útoku rebelů

Kostely se staly terčem vandalských útoků, rabování a hyzdění nápisy urážejícími křesťanství. (Fotografie: Barnabas Aid)

Při útoku islamistických povstalců v převážně křesťanském městě Sadad přišly o život desítky lidí. Tisíce dalších před násilnostmi uprchly – mnozí z nich jen s oblečením, které měli na sobě. Pokud si někdo stihl vzít peníze, dokumenty a jiné cennosti, povstalci ho okradli. Obytné domy, provozovny firem, školy a další veřejné budovy, včetně místní nemocnice, byly vyrabovány a zničeny; útočníci napadali také kostely a jejich zdi hyzdili nápisy urážejícími křesťanství.

Členové skupiny s vazbami na al-Kajdu vtrhli do Sadadu 21. října s pokřikem „Allahu Akbar“ („Alláh je velký“). Obsadili odstřelovací pozice a začali město skrápět projektily – zabíjeli každého, kdo se objevil na ulici. Děti křičely strachy, zatímco radikálové město postupně obsazovali.

Podle dostupných zpráv vládní jednotky získaly Sadad zpátky 28. října a umožnily místním lidem návrat domů. Lidé, kteří útok přežili, se však vrátili na místo, pro které nenalezli jiný výraz než „katastrofa“. Z masových hrobů bylo zapotřebí vyzvednout téměř 40 těl kvůli identifikaci. Přibližně polovina domů v Sadadu byla zcela zničena; není k dispozici elektřina, neteče voda, nefungují telefony. Trpící křesťané naléhavě potřebují naše modlitby…

Zdroj: Hlas Mučedníků

Eritrea: Odpírání lékařské péče skončilo smrtí uvězněné křesťanky

Eritrejská křesťanka Wehazit Berhane Debesai se stala zatím poslední politickou vězeňkyní, která v této zemi přišla o život. Žena ve věku mezi třiceti a čtyřiceti lety zemřela na zápal plic v týdnu po 14. říjnu po roce zadržování v kritických podmínkách. Navzdory vážnému a stále se zhoršujícímu zdravotnímu stavu jí byla odpírána lékařská péče, protože se odmítala vzdát své křesťanské víry.

Wehazit vykonávala povinnou vojenskou službu, když byla loni zatčena za účast na křesťanských aktivitách mimo režimem schválené denominace (pravoslavnou, katolickou nebo luterskou církev).

Mladá žena (v době zatčení zasnoubená) byla následně zadržována bez možnosti komunikace s okolím ve městě Adi Kuala nedaleko hranic s Etiopií. Zemřela přibližně v době, kdy bylo na modlitebním setkání v Asmaře zatčeno dalších 70 křesťanů.

Prosme za mnohé další eritrejské křesťany, kteří doslova zápasí o přežití, když jsou týráni dozorci a vystaveni nelidským podmínkám ve věznicích a kovových přepravních kontejnerech.

Zdroj: World Watch Monitor, Open Doors

Írán: Mladý křesťan zproštěn viny a propuštěn z věznice Evin

Mustafa Bordbar, křesťan z města Rašt v severním Íránu, byl nedávno propuštěn z věznice Evin, poté co za mřížemi strávil celkem jedenáct měsíců. 30. října 2013 se zúčastnil přelíčení u odvolacího soudu, na kterém se dostal možnost hájit. Soud skončil zrušením všech obvinění a rozhodnutím o Mustafově propuštění, ke kterému došlo v

neděli 3. listopadu.

V červnu letošního roku byl Mustafa odsouzen k deseti letům odnětí svobody. Šima Ghúšeh, Mustafova advokátka a členka Íránské komise pro lidská práva, se však proti rozhodnutí odvolala v naději, že její vystoupení povede ke křesťanovu propuštění. Jak bylo uvedeno v původní výzvě k modlitbám, Mustafa byl zadržen společně s padesáti dalšími křesťany hovořícími jazykem fársí, kteří se 27. prosince 2012 shromáždili v severním Teheránu ke společné oslavě Vánoc a soukromé bohoslužbě v domě místního křesťana.

Mohammad-Hadi (Mustafa) Bordbar

Zdroj: Mohabat News, Fox News, American Center for Law and Justice

Pákistán: Obhájci lidských práv je vyhrožováno zabitím

Aktivista a obhájce lidských práv Sardar Mushtaq Gill se stal v posledních měsících terčem výhrůžek. Sardar působí jako celostátní vedoucí Legal Evangelical Association Development (LEAD), nevládní organizace se sídlem v Paňdžábu zastupující lidi na okraji společnosti stíhané na základě nepravdivých obvinění, kteří si nemohou finančně dovolit standardní právní pomoc. Podle vydané zprávy výhrůžkám předcházel incident, ke kterému došlo v březnu 2013. Dav čítající více než tři tisíce osob tehdy napadl, vyraboval, vypálil a zcela zničil přibližně 200 obytných domů, 18 obchodů a dva kostely v křesťanské ‚kolonii Joseph'.

Přestože byl případ zaevidován na policejní stanici v Bedami Bagh (Láhaur) a došlo k zatýkání, láhaurský vrchní soud později nechal propustit na kauci několik obžalovaných, kteří se na incidentu podíleli. 4. června právní zástupci LEAD požádali, aby rozhodnutí o propuštění těchto osob na kauci bylo zrušeno a od té doby jim vyhrožují neznámí lidé, aby žádost stáhli. Výhrůžky jsou tak závažné, že se obhájci nemohou účastnit soudních přelíčení.

Situace se postupně zhoršuje. 2. listopadu neznámí pachatelé téměř 30 minut střílelí naslepo nedaleko od místa kde Sardar s rodinou žije. V tiskové zprávě Sardar uvedl, že obdržel od manželky SMS, ve které ho o střelbě informovala a vyptávala se, kde se momentálně nachází. Bála se a varovala ho: „Buď opatrný. Máme strach… zamkli jsme dveře." Pákistán je nechvalně proslulý kontroverzními a velmi přísnými „zákony proti rouhání" a Sardar v této souvislosti prosí o modlitby za rodinu i členy svého týmu.

Modlete se, aby Bůh obdařil Sardara a všechny členy jeho týmu obhájců tolik potřebnou silou, odvahou a moudrostí.

Sardar Mushtaq Gill (vpravo)

Zdroj: Legal Evangelical Association Development, Assist News Service

Pákistán: Paňdžábský křesťan nařčený z rouhání se v současné době skrývá

Na předměstí Láhauru došlo k dalšímu případu obvinění z rouhání a místní křesťané se obávají, že by se mohli stát terčem násilí. Adnan Masih, pětadvacetiletý křesťanský učitel, se od 8. října skrývá, poté co

byl nařčen z vepsání rouhavých poznámek do knihy o islámu. Podle zaměstnance firmy vyrábějící konstrukce ze skla a hliníku byla kniha nalezena v obchodě, ve které pracuje také Andanův bratr. Do vazby byl nakonec místo Adnana umístěn majitel firmy Muštak Masih. Obviněni byli také jeho bratr a strýc a v současné době jsou oba zadržováni – v rozporu se zákonem.

Křesťané z této části Láhauru, známé jako kolonie Bahadar Pura Bahar, se obávají opakování nepokojů, ke kterým došlo v kolonii Joseph v březnu letošního roku. Partneři Release International naléhají na místní policii, aby zavedla bezpečnostní opatření s cílem chránit křesťany a vyhnout se opětovnému rozpoutání zbytečného násilí.

Vyprošujte Boží pokoj a ochranu křesťanským rodinám v kolonii Bahadar Pura Bahar v Láhauru.

Dům zničený při útoku v kolonii Joseph (fotografie od spolupracovníků kanadského Hlasu mučedníků v Pákistánu)

Zdroj: Release International

Malajsijská vláda brání distribuci katolických novin

Malajsijské ministerstvo vnitra zabavilo více než 2000 výtisků katolických novin a zabránilo šíření tohoto listu ve východní Malajsii. Informovalo o tom několik zpráv ve sdělovacích prostředcích.

Nejvyšší soud nedávno rozhodl, že Herald nesmí používat slovo „Alláh“ jako označení Boha, přestože je tento pojem zažitý v malajském křesťanském kontextu již od sedmnáctého století. Podle zprávy v listu Herald platí rozhodnutí soudu pouze v poloostrovní Malajsii (Západní Malajsie).

Idris Jala, křesťanský ministr v malajsijské vládě, tento postup kritizoval a řekl, že premiér Najib Razak dal jasně najevo, že noviny mohou být ve východní Malajsii i nadále distribuovány.

Zdroj: Hlas mučedníků

Afghánistán: Konvertitovi hrozí deportace z Nizozemska

Mostafovi Najafimu, afghánskému konvertitovi ke křesťanství, který uprchl ze své země ve snaze nalézt azyl v Nizozemsku, v současné době hrozí deportace. Po zamítnutí žádosti o udělení přistěhovaleckého víza strávil čtyři měsíce ve vězení a nyní se nachází v imigračním táboře, ze kterého může být kdykoli deportován. Kromě toho mu v táboře vyhrožují radikální muslimové. Mostafa je bývalý muslim, ke křesťanství se obrátil přibližně před devíti měsíci: „Když jsem poprvé dostal příležitost přečíst si Bibli, uvědomil jsem si, že jsem v ní nalezl odpovědi na nezodpovězené otázky, které mě pronásledovaly celý život.“

Přijetí Krista bylo pro něj spojeno se značným rizikem, neboť v jeho zemi představuje konverze od islámu zločin, který je možné trestat smrtí. Na dotaz, co se stane křesťanům navráceným do Afghánistánu, Mostafa poskytl znepokojující odpověď: „Každý ví o náboženském extrémismu v Afghánistánu. Dokonce i můj vlastní otec, jakmile se dozvěděl o mém obrácení, prohlásil ‚zabít tě je moje povinnost, povinnost uložená džihádem‘.“

Modlete se společně s námi, aby byl Mostafův případ citlivě přehodnocen a aby mu bylo nakonec umožněno v Nizozemsku zůstat.

Zdroj: Mohabat News

Alžírsko: Již třetí útok na kostel

12. listopadu ve večerních hodinách se skupina útočníků pokusila zapálit kostel v jihovýchodním Alžírsku. Vetřelci se rozprchli krátce po příjezdu policie, nikdo nebyl zatčen.

Stejný objekt se stal terčem útoků již v minulosti. V roce 2010 útočníci vyrazili vstupní dveře a pronikli do kostela ve snaze ukrást kříž ze střechy. V listopadu 2012 skupina opět vyhrožovala, že kostel vypálí a zabije pastora. „Někteří lidé se nás snaží zastrašovat… a vyhnat nás odsud," vysvětluje pastor. „Myslím, že je znepokojuje nárůst našeho společenství."

Pronásledování v Alžírsku sílí. Islamistické skupiny jsou stále méně tolerantní vůči odlišným projevům víry a snaží se prosadit zavedení zákona šaría. Křesťané tvoří méně než 0,5 procenta z celkového počtu obyvatel.
Modleme se za křesťany v Alžírsku.

Zdroj: World Watch Monitor

KLDR: Lidé dopadeni s biblí byli mezi 80 veřejně popravenými 3. listopadu v sedmi severokorejských městech. Svědkyně těchto poprav ve městě Wonsan řekla: „7 lidí bylo přivedeno na stadion a postaveno ke kůlům, na hlavu dostali pytle a byli zastřeleni salvou za samopalů. Asi 10000 lidí, včetně dětí bylo přinuceno popravu sledovat."

Tito popravení byli většinou obviněni za menší zločin, jako je sledování nebo ilegální obchodování s jihokorejskými filmy. Jejich spoluviníci nebo příbuzní zapletení do "zločinů" byli posláni do koncentráků.

Modleme se za popravené a vězně v koncentrácích, ale i za světovou veřejnost, aby se probudila. *Zdroj: ICAN*

Írán: Zdravotní stav uvězněného křesťana se stále zhoršuje

Vahid Hakkani, konvertita ke křesťanství uvězněný pro svou víru v íránském Šírázu, se v současné době nachází v kritickém zdravotním stavu. Vahid byl společně s několika dalšími křesťany odsouzen v říjnu 2012. V říjnu 2013 odvolací soud potvrdil vyměřený trest v délce tří let a osmi měsíců odnětí svobody.

Podle zdrojů obeznámených se situací se Vahidův stav den za dnem zhoršuje a kromě vnitřního krvácení značně pohubl. Navzdory vážným zdravotním problémům soudce původně zamítl žádost o křesťanovu hospitalizaci mimo areál věznice, protože dosud nebyl vynesen konečný rozsudek.

Nakonec mu soudce umožnil opustit věznici na dva měsíce. Aby však vůbec mohl do nemocnice nastoupit, musel Vahid složit vysokou kauci. Kromě toho zástupce soudu prohlásil, že se čas strávený v nemocnici nebude započítávat do výkonu trestu a pobyt ve věznici se o příslušnou dobu prodlouží.

Vahid Hakkani (fotografie: Mohabat News)

Zdroj: (Mohabat News)

CSI
Christian Solidarity International
Křesťanská mezinárodní solidarita

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme..."
sv. František z Assisi

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli

Mgr. Adlt Miroslav, Balnarová Hermína, Bayer Tomáš, Beldová Božena, Benda Jan, Benák Vladimír, Dr Beránek Alois, Beyerová Zdislava, Bezděk Jan, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blecha Martin, Borková Hana, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, JUDr. Brabencová Helena, Burget Radek, Busková Milada, Běhanová Ludmila, Bílek Josef, Břenek Jan, Mgr. Cano Miroslav, Chalupská Zdenka, Chutná Františka, Daňková Eliška, Dobrovolná Helena, Doležel Radek, Dolníčková Hedvika, Dostalíková Libuše, MUDr. Dragon Jaroslav, Drbálková Jana, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Dusílkovi, Dřevjaná Uršula, Evanžinová Františka, Faicová Josefa, Ing Fajmon Vladimír, Felnerovi František a Mariana, Fešárková Dagmar, Fialová Anna, Fojtík Josef, Frydrychová Věra, Geiger Milan, Gondorčin Juraj, Gotthardová Eliška, Gottwaldová Marie, Grimová Magda, Grubhoffer Stanislav, Haman Josef, Hartigovi, Hasalová Jiřina, Havlicová Magdalena, Herynková Miloslava, Hessová Marta, Holečková Běla, Holubová Ludmila, Horák Jan, RNDr Horáková Milada, Horáčková Marie, Hradská Vlasta a Josef, Hrubý Antonín, Hrčkuláková Emilie, Hríň Milan, Ing Huk František, Hunčová Marie, Hána Vojtěch, P. Jagoš Bedřich, Janousek Martin, Janů Věra, Jargusová Anděla, Jarkovský Vojtěch, Jelínek Severín, Bc Ježdíková Marie, Ježová Marie, MUDr. Jiříčková Barbora, Jurčáková Marta, Jónová Veronika, Kabátová Anna, Ing. Kadlec Jiří, Kadlčáková Františka, Ing. Kališ Jaroslav, Kastovský Ondřej, Kavanová Alena, Klabal Ivan, Klemová Dagmar, Klímková Anna, Knos Jan, Knotková Marie, Kolečkářová Anna, Konečná Jana, Kongregace sester Nejsvětější Svátosti, Kosarová Eliška, Kostrhoun Vítězslav, Kotrba Václav, Kotásková Anna, Kovac Peter, Koverdynský Bohdan, MVDr. Košelka Ladislav, Košátková Olga, Krechlerová Marie, Krejčí Miroslav, P. Krumpolc Eduard, Krčková Anna, Kudláček Miroslav-Farní sbor českobratrský, Kuráň Zdeněk, Kučera Pavel, Kučáková Veronika, Kvapil Martin, Křížová Marcela, Lazebníček Lukáš, Lišková Jitka, Liďáková Růžena, Louman Miroslav, Macháčková Kateřina, Macíčkovi David a Petra, Mahel Tomáš, PhDr. Mančalová Jana, Maršalík M., Michalová Olga, Michalčíková Libuše, Ing Mikeš Pavel, Miškovská Eugenie, Mlejnecký Jiří, Mlčáková Antonie, Muhlová Irena, P. Málek Vojtěch Václav, Nešetřil Kamil, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Němec Jaromír, Oháňka Miloslav, Ondruš Jiří, Ondrák Miroslav, PharmDr. Ondráčková Marie, Mgr Pala Josef, Pavelková Anežka, Pavelková Eva, Pavlíková Bohumila, Pernický Jan, Podestátová Jaroslava, Polcrová Marie, Polášek Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkla Petr, Mgr. Popelová Marta, Pospíšil Milan, Pospíšil Mojmír, Potůčková Sylva, Pořízek Miroslav, Prasková Elfrída, Prchlíková Jarmila, Procházka Vít, Procházková Marie, Procházková Miluše, Prokop Tomáš, Pumprlová Pavla, Pupová Jaroslava, Páralová Marie, Přikrylová Julie, Radikovská Marie, Rančík Jan, Redemptoristé Frýdek Místek, Rybárová Mária, MUDr. Rádlová Marie, Salvetová Markéta, Sbor církve bratrské Bystré, Sedlák Josef, Sedlák Josef, Sekaninová Věra, Sestry z kláštera Radostného Navštívení Panny Marie, MUDr Skovajsa Petr, Skramušská Vlasta, Sladká Marie, Smolíková Hana, Smírová Eva, Soběslavová Hana, Ing. Solař Jiří, Stejskal Ivan, Svobodová Dana, Ing. Svobodová Eva, Ing Tichý Borek, Tojšlovi Eva a Jaroslav, Tomeček Eduard, Tutokyová Hana, Tylová Ludmila, Uhlík Václav, Mgr. Uhrová Marcela, Vaculovičovi, Valerovi Tomáš a Renata, Valná Krista, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk Přemysl, Vaňková Jiřina, Veselá Libuše, P. Mgr. Vlček Josef, Ing Vochoc Jan, Vojáčková Marta, Vokatá Ludmila, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Ing. Voplakalovi Karel a Marie, Vymětaliková Jarmila, MUDr Véghová – Velgáňová Mária, MUDr. Weinberger Vojtěch, Wimmer Josef, Zbytovská Evžena, Zechovská Monika, Zeman Dušan, Ing Zeman Václav, Zemanová Jiřina, Zlatušková Miloslava, Ing. Záleských Jaroslav a Jitka, Zálešák Josef, Závalovi, Šandrejová Jana, Šenk Václav, Ševčíková Olga, P.Mgr. Šich Josef, Široká Silvie, Školské sestry, Šnajdar Martin, Dr Špelda Jaroslav, Šteflová Františka, Ing Štěpánek Pavel, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří, Žídkovi Leo a Marie, Černuška Pavel, Řezníková Olga, Řihák Stanislav, Řičánková Blanka, Řk. farnost Hutisko, Řk. farnost Litomyšl, Řk. farnost Louňovice

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují
CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084
737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSANÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.